Stand up komedija - umetnički izraz ili oblik zabave? Smatraju je pre ovim drugim, performansom u kojem jedan čovek na bini nastoji da nasmeje prisutne. Ali da li je to tako jednostavno?

Kako samo ime kaže, stand up je engleska reč u značenju „stojeći“, „uspravno“ jer se stand up komičari publici obraćaju uglavnom sa bine, stojeći. Stand up je forma koja je tek u drugoj polovini XX veka stekla popularnost, ali njeni oblici prisutni su i u antičkoj Grčkoj, Kini i Japanu... Velika Britanija i SAD se smataju kolevkom stand up-a, gde se javlja u XVIII, odnosno XIX veku. Zabeleženo je da je čak i čuveni američki pisac Mark Twain (1835 - 1910.), prijatelj Nikole Tesle, imao svoje stand up nastupe. U Londonu je 1979. otvoren kultni Comedy Store gde su svoje stand up nastupe izvodili Dawn French i Jennifer Saunders, Alexei Sayle, Craig Ferguson, Rik Mayall i Ade Edmondson.

Samim tim što su u stand up uključeni pre svega glumci, ljudi od pera, reči i stila, teško da bi se ovaj oblik mogao podvesti pod zabavu. Tim pre što samom nastupu prethode ozbiljne i obimne pripreme, a sam stand up komičar je istovremeno i pisac – scenarista, reditelj, producent i glumac – o čemu govori i Dušan Varničić, stand up komičar, rođen u Šidu, poslednjih dvanaest godina Novosađanin: – Svaki stand up komičar mora da bude duhovit i sposoban da svoj „šarm“ sa bine prenese na 500 gostiju, koji očekuju da ih nasmeješ. Ovo je najiskreniji posao, jer iza tebe nema mame, tate, stranke. Sam si na bini i nema nikog da te „vadi“ iz problema. I na kraju može i da ne bude aplauza. Ako se iz publike ne čuje smeh, znaš da nešto radiš pogrešno. Zato što nije lako biti stand up komičar, broj onih koji se ovim vidom artizma bave je mali. On ističe i da je bez obzira na ne lak, i ne adekvatno priznat izraz, stand up komičara u našoj zemlji i regionu sve više. Sve je više večeri otvorenog mikrofona, na kojima se, uglavnom mladim ljudima, daje šansa da javno pokažu svoj talenat. Ističe i da posla ua već afirmisane komičare ovog profila ima sve više i da je u novembru pola meseca proveo nastupajući po klubovima u zemlji i regionu (Hrvatska, Slovenija, Makedonija). Kaže da jedan standup-er sa publikom komunicira rečju, mimikom, pokretom; pesmom, igrom, upotrebom rekvizita; i da se ovaj posao uči kroz kilometražu. Što je više nastupa to standup-er postaje bolji. – Svaka moja gestakulacija, svaki izraz, postajao je sve spontaniji tokom nastupa. Kada sam počinjao više sam recitovao fore, što nije čudo, jer svaki naš nastup mora biti ozbiljno pripremljen, tekst i prateći efekti, dobro uvežbani i iznijansirani. Sve to pomaže da liči na improvizaciju, koje zapravo ima, ali mnogo manje nego što se pretpostavlja. Improvizacija je moguća samo ukoliko je program dobro pripremljen i koncipiran. Nema tog komičara iz ove branše koji može sat vremena da improvizuje. Ona se dešava uz neki nagoveštaj, dobacivanje iz publike, čime se podiže dinamika nastupa – objašnjava Dušan Varničić dodajući da je smeh
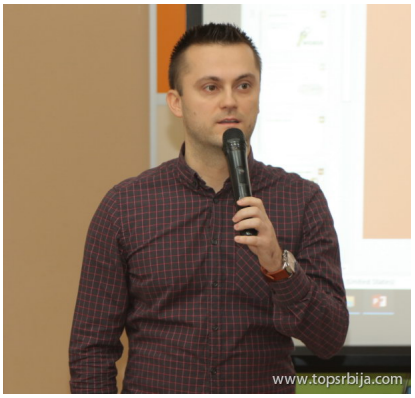
zdrav i da treba što više da se smejemo. Ali, da bi poprimila širu popularnost, stand up komediji je potrebna televizija, gde je za sada ima samo u tragovima. – Kod nas postoji mišljenje da ako nisi na TV-u kao da ne postojiš. Zato ne možemo da dođemo do većih sala i većeg broja publike. Najčešće nastupam sa Srđanom Olmanom u salama do 350 ljudi. Naše kolege u inostranstvu pune dvorane od preko 20.000 uživalaca u ovakvom izrazu. Zato pozivam sve one koji vole da se nasmeju kroz blago satiričan humor kojim su obuhvaćena dnevna, politička zbivanja, karakterne osobine i navike ljudi i samog artiste i sl. Dajte nam šansu. Nema šanse da vas ne nasmejemo bar deset puta u toku večeri, a i jeftiniji smo od pozorišta. Za samo 300 dinara dobijete originalan tekst u izvođenju samog autora.